

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 136/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

93/2008 (IX. 24.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ hajdúnánási lakos 2008. május 27-én előterjesztett **panaszát** a 2008. szeptember 24-én megtartott zárt ülése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv, a Hajdúnánási Rendőrkapitányság vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem kerül sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, ezért a Testület a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2008. április 2-án Görbeházán történt rendőri intézkedés (igazoltatás) tárgyában terjesztett elő panaszt, melyben kérte, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki.

I.

1) A panaszos 2008. április 3-án délelőtt, 8:38 perckor telefonon, zöld számon tett panaszbejelentést. Ebben nevesített két, a Hajdúnánási Rendőrkapitányságon dolgozó rendőrt, akik 2008. április 2-án, 16:45 perc körül igazoltatták őt

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Görbeházán, egy söröző előtt, majd meg is fenyegették, és lányát szolgálati járműükbe ültetve ismeretlen helyre szállították. Elmondta, hogy a lányával nem él együtt, mert a lány az édesanyjával él, akitől ő elvált. A lány édesanyját pedig nem sikerült azóta elérnie, ezért azóta a lány akár elő is kerülhetett, de erről nincs tudomása. A bejelentésben a panaszos azt is elmondta, hogy a két intézkedő rendőr már korábban is megfenyegette őt, és tudomása van arról, hogy a rendőrök más bűncselekményeket is elkövettek.

A panaszost az említett napon délután, 14:48 perckor a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság Humánigazgatási Szolgálatánál személyesen is meghallgatták, és panaszáról jegyzőkönyvet vettek fel. Ebben a panaszos előadta, hogy lánya osztályfőnöke panaszkodott a lánya viselkedésére. Ezt a problémát szerette volna megbeszélni volt feleségével – akivel a lány él –, ezért ment át ismerőseivel együtt Görbeházára. Ott a buszmegálló melletti presszóban akarta megvárni, hogy a volt felesége is megérkezzen. Mikor bement a presszóba, látta, hogy a lány is éppen ott tartózkodik. A panaszos elmondása szerint a lány tudta, hogy ő azért utazott át Görbeházára, hogy az édesanyjával beszéljen a vele kapcsolatban felmerült problémákról, ami a lányát zavarta, mert addig ő ezeket a problémákat édesanyja előtt tagadta. Emiatt rövid beszélgetés után a panaszos lánya – 16:45 perc körüli időben – elhagyta a presszót, a panaszos és ismerősei pedig ott maradtak, hogy megvárják a panaszos volt feleségét. Ezt követően, kb. 10 perc elteltével, két rendőr érkezett a presszóba – a panaszos nem tudta, kinek a hívására –, és igazoltatták a panaszost és ismerőseit. A jegyzőkönyv szerint a rendőrök udvariatlanul köszöntek, az igazoltatás indokát kérdésre se közölték, és azt mondták a panaszosnak, hogy semmi keresnivalója nincs a családjához közelében. Ezt követően a rendőrök – a panaszos elmondása alapján – többször is szidalmazták őt, és minősíthetetlen hangnemben beszéltek vele, mire a presszó üzemeltetője is megkérdezte az intézkedő rendőröktől, hogy miért bánnak így a panaszossal és ismerőseivel. Nem sokkal ezután a rendőrök bementek egy közeli épületbe, ahonnan a panaszos lányával együtt jöttek ki, akit aztán be is ültettek a szolgálati jármű hátsó ülésére. A panaszos kérte, hogy ne vigyék el a lányát sehova, de a rendőrök erre kigúnyolták őt, és elhajtottak a szolgálati járművel. Ezt a szolgálati járművet a panaszos fél óra elteltével látta legközelebb. Többször is felhívta telefonon a Hajdúnánási Rendőrkapitányságot, de ott nem adtak neki felvilágosítást a lányáról. A panaszos elmondta azt is, hogy 2004 februárjában ugyanezen két rendőr megverte őt. Emiatt feljelentést is tett, de az ügyben a büntetőeljárást megszüntették.

A panaszos elsősorban az igazoltatás indokolatlanságát és az intézkedés módját, sértő hangnemét sérelmezte. Mindezek alapján – jogi képviselője útján – kérte a Testület vizsgálatát.

2) A panaszbeadványt a Hajdúnánási Rendőrkapitányság küldte meg a Testület részére, csatolva – a panaszos meghallgatásáról készült jegyzőkönyvön kívül – a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság Humánigazgatási Szolgálatát által felvett jegyzőkönyveket a panaszos egy ismerősének, valamint a presszó üzemeltetőjének, illetve az intézkedő r. főtörzsőrmesternek és r. törzszászlósnak a meghallgatásáról. Csatolták továbbá a panaszos ellen zaklatás vétsége miatt tett büntető feljelentést, a panaszosnak az ügy során kiküldött tájékoztatókat és értesítéseket, az említett meghallgatottakon kívül a panaszos többi ismerősének mint tanúknak küldött idézéseket, az ő meg nem jelenésük miatt eljárási bírságot kiszabó végzéseket, az e végzések ellen benyújtott méltányossági kérelmeket, a méltányossági kérelmeket elutasító – és az első fokú végzéseket helybenhagyó – jogerős végzéseket; továbbá a panaszos ezen ismerőseinek kézbesített ismételt idézéseket, valamint a meghallgatásukat rögzítő jegyzőkönyveket. Megküldték továbbá a panaszos újabb meghallgatásáról készült jegyzőkönyvet – amelyben elmondta, hogy jogi képviselőt fogadott, aki elfogultsági kifogást fog előterjeszteni –, a panaszos által jogi képviselőjének adott meghatalmazást, illetve a jogi képviselő azon kérelmét, amelyben a Testület vizsgálatát kérte. A Hajdúnánási Rendőrkapitányság vezetője erre való tekintettel végzésében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 32. § (1) bekezdése alapján, a Testület vizsgálatának befejezéséig felfüggesztette a panasz kivizsgálására indult eljárást, a panaszos egyidejű értesítése mellett.

A panasz kivizsgálása során, a rendőrség által közölt adatok és információk alapján az alábbiakat lehetett megállapítani:

3) Az intézkedő r. törzszászlós, járőrvezető a meghallgatásáról készült jegyzőkönyvben – a r. főtörzsőrmesterrel egybehangzóan – elmondta, hogy az említett napon 14:00 perc körüli időben, az ügyeletes utasítására ment társával együtt a görbeházai presszóhoz, mert bejelentés szerint a panaszos lányát a panaszos zaklatja. A presszóhoz érve látták a panaszost és ismerőseit a teraszon. A r. törzszászlós tájékozódott egy általa ismert hölgytől, hogy a panaszos lánya hol tartózkodik. Tőle megtudta, hogy a lány átment a szomszéd épületbe, ezért ők is odamentek, kikérdezték a lányt, aki a zaklatásról részletes tájékoztatást adott. Ezt a r. törzszászlós bűncselekménynek ítélte meg, ezért a szolgálat végén feljelentést tett a panaszos ellen. A lány meghallgatását követően a rendőrök visszamentek a presszóhoz, hogy igazoltassák a panaszost és ismerőseit – akiket egyébként a rendőrség már korábbi büntető, illetve szabálysértési eljárásokból ismert, és az is tudható volt róluk, hogy rendszerint provokálják a velük szemben intézkedő rendőröket. A r. törzszászlós, társával együtt, mindezek tudatában igazoltatta a panaszost; előtte tisztelgett, és közölte az intézkedés okát (a lánya zaklatási ügyében a tényállás tisztázása). A tanúkat is személyazonosságuk igazolására szólította fel, majd mindenkinek a személyi adatai rögzítésre

kerültek. A tényállást azonban nem sikerült tisztázni, mert a panaszos – a r. törzszászlós elmondása szerint – kiabált velük, és durva hangnemben közölte, hogy ez családi ügy, ne avatkozzanak bele, mert akkor feljeleníti és leszerelteti őket. A r. törzszászlós határozottan tagadta, hogy tiszteletlenül köszöntek volna, és azt is, hogy sértő megjegyzéseket tettek volna a panaszosra. Elmondta azt is, hogy közölték a panaszossal, miért igazoltatják. Az igazoltatás befejeztével visszamentek a panaszos lányáért, és – az édesanyja kérésének megfelelően – a további zaklatás megelőzése érdekében őt a lakására szállították. A r. törzszászlós felháborítónak és sértőnek tartotta azt is, hogy a panaszos bejelentésében őt és társát más bűncselekmények elkövetésével is vádolta, ezért kérte a szükséges eljárás megindítását.

A másik intézkedő rendőr (r. főtörzsőrmester) meghallgatásáról felvett jegyzőkönyv a járőrvezető vallomásával egybehangzóan tartalmazza az eset körülményeinek leírását.

4) A két intézkedő rendőr által írt büntető feljelentés szerint a rendőrök a fenti időpontban megjelentek az említett presszónál, majd a közeli épületben, ahol a panaszos lánya tartózkodott, mert a lánytól azt a bejelentést kapták, hogy külön élő édesapja zaklatja őt. A lány elmondása szerint a buszmegállóban találkozott a panaszossal, aki megragadta a karját, és szidalmazni kezdte őt. Ettől a hangnemtől a lány megijedt, és egy közeli ismerőse lakásába futott. Kérdésre azt is közölte, hogy édesapja – a panaszos – már három hete követi, kiabál vele, illetve telefonon és az iskolában is rendszeresen zaklatja. A lány azt is elmondta, hogy az édesanyjával él, és ő a gyámja. A lány édesanyja már többször felhívta a panaszos figyelmét, hogy ne zaklassa a lányát. Az intézkedő rendőrök telefonon felhívták a lány édesanyját, aki megerősítette az elmondottakat, és megkérte a rendőröket, hogy az intézkedés végén kísérik haza a lányt, hogy a panaszos ne bántalmazhassa. A rendőrök ezt követően mentek vissza a presszóba és igazoltatták a panaszost és ismerőseit. A panaszos durva hangnemben beszélt a rendőrökkel és feljelentéssel, leszereltetéssel fenyegette őket. Mikor a rendőrök megkérdezték a panaszos ismerőseit, hogy mit tudnak az ügygel kapcsolatban elmondani, azok azt válaszolták, hogy nekik nem mondanak semmit. Az intézkedés végén a rendőrök közölték a panaszossal, hogy ellene zaklatás vétsége miatt feljelentést tesznek, majd a panaszos lányát hazaszállították.

5) A panaszos egyik ismerőseinek meghallgatásáról készült jegyzőkönyv szerint a panaszos az említett napon délután szólt barátainak, hogy menjenek át Görbeházára, ahol ő a volt feleségével szeretett volna beszélni. Betértek egy presszóba, hogy itt várják meg a panaszos volt feleségét, azonban a panaszos lánya is éppen itt tartózkodott. A panaszos rövid szóváltásba keveredett a lányával, ami után a lány távozott is a helyről, és bement egy közeli épületbe. Ezután a panaszos és ismerősei tovább várakoztak a panaszos volt feleségére. Kis

idő elteltével egy rendőrségi szolgálati jármű érkezett a presszóhoz, benne két rendőrrel. A rendőrök megkérdezték tőlük, hogy ők tettek-e bejelentést, majd igazoltatták a társaságot. A szemtanú elmondása szerint ekkor az intézkedő r. törzszászlós sértegetni kezdte a panaszost, és közölte vele, hogy ha akadályozza az eljárást, meg fogja bilincselni. A jegyzőkönyv szerint a presszó üzemeltetője is kiment a teraszra, és kérdőre vonta a rendőröket, miért bántják a panaszost, mikor nem tett semmit. Az intézkedést követően a rendőrök elmentek a panaszos lányáért, majd vele együtt beszálltak a szolgálati járműbe. A panaszos próbálta megtudni tőlük, hová viszik a lányát, de a rendőrök szó nélkül elhajtottak. A panaszos – a szemtanú szerint – ezek után többször próbálta felhívni a Hajdúnánási és a Debreceni Rendőrkapitányságokat, de sehol sem sikerült megtudnia, hova vitték a lányát. Ezt követően a panaszos és ismerősei hazamentek Hajdúnánásra; a panaszos még innen is többször felhívta a Rendőrkapitányságot, de nem kapott információt a lányáról. A tanú azt is elmondta, hogy a történetet a panaszos társaságában lévő további három személy, illetve a presszó üzemeltetője is tanúsíthatja. A panaszos többi ismerőse azonban nem jelent meg a meghallgatásukra kitűzött időpontban a Hajdúnánási Rendőrkapitányságon tanúvallomást tenni, az ismételt idézés alkalmával pedig nem közöltek semmit az esetről.

6) A presszó üzemeltetőjének meghallgatásáról felvett jegyzőkönyv szerint a panaszos az említett időpontban ismerőseivel együtt megjelent a presszóban. A panaszos lánya is ott tartózkodott, vele a panaszos váltott néhány szót, ami után a lány a szomszédos épületbe távozott. Ezt követően kb. 10 perccel jelentek meg a rendőrök a helyszínen. A r. törzszászlós arról érdeklődött, hogy mi történt, majd miután tisztázódott, hogy a panaszos lánya ügyében kell intézkednie, átment ő is a szomszédos épületbe a lány után, anélkül, hogy a panaszossal és társaságával beszélt volna. Rövid idő után innen visszatért és intézkedett a panaszossal szemben. A presszó üzemeltetője egyértelműen elmondta, hogy az intézkedő rendőrök a panaszossal normális hangnemben, halkán beszéltek; az intézkedés kb. negyed óráig tartott, ami után a rendőrök távoztak is. A panaszos és a másik szemtanú vallomására reagálva, kérdésre a presszó üzemeltetője elmondta, hogy nem hallotta, hogy az intézkedő rendőrök tiszteletlenül köszöntek volna, az intézkedés során a panaszost sértő kifejezésekkel illették volna, vagy megfenyegették volna. Elmondta azt is, hogy – ezen tanúvallomásokkal ellentétben – ő nem mondta azt az intézkedő r. törzszászlósnak, hogy miért bántja a panaszost, és a rendőrrel egyáltalán nem is beszélt. A r. törzszászlós semmi olyat nem mondott szerinte, ami felkeltette volna a figyelmét, a beszélgetés a panaszos és a rendőr között normális hangnemben folyt.

7) A rendőrségtől kapott egyéb dokumentumokból kiderül, hogy a panaszos ügyében jogi képviselőt bízott meg, aki elfogultsági kifogást jelentett be a Hajdúnánási Rendőrkapitányság vezetője ellen, és – a meghatalmazás

keltezésétől számított nyolc napon belül – kérte, hogy ügyfele panaszát a Testület vizsgálja ki.

II.

1) Az Rtv. 13. § (1) bekezdés első fordulata szerint: „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülmény vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.” A 29. § (1) bekezdése alapján: „A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, (...) továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.” E szakasz (2) bekezdése szerint pedig az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. § (1) bekezdése szerint: „A rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszagnak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.” A Szolgálati Szabályzat 20. § (1)–(2) bekezdései szerint: „(1) A rendőr az általa észlelt, vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz. (2) A rendőr magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.”

A fenti rendelkezések alapján megállapítható, hogy a panaszossal szemben a rendőrök – az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján – kellő joggal intézkedtek, jogszerűen hívták fel őt személyazonosságának igazolására. A panaszos lánya ugyanis bejelentést tett a rendőrségen, miszerint őt a panaszos zaklatja, és ezt a bejelentést a lány édesanyja – a panaszos volt felesége – is megerősítette, illetve közölte, hogy magánindítvánnyal kíván élni. A panaszos lányának részletes beszámolója után a történeteket az intézkedő r. törzssászlós is bűncselekménynek ítélte meg (a szolgálat végén feljelentést is tett a panaszos ellen). Így a rendőrök, a presszóba visszatérve, jogszerűen igazoltatták a zaklatással vádolt panaszost, bűnmegelőzési, bűnüldözési célból, illetve más természetes személy jogainak védelme céljából. Az igazoltatás indokoltsága ezért a panaszos részéről eredményesen nem kifogásolható.

2) A konkrét panasz kapcsán – a Testület álláspontja szerint – a kifogásolt rendőri intézkedés (jelen esetben az igazoltatás) érintette a panaszos emberi méltósághoz fűződő jogát. A Testület annak mérlegelésekor, hogy egy adott rendőri intézkedés sért-e alapjogot – és ha igen, milyen mértékben –, nemcsak azt vizsgálja, hogy az érintett alapjog adott módon való csorbítása általában milyen mértékűnek minősül, hanem az adott ügy egyedi körülményeire is figyelemmel van.

A jelen esetben, az ügy összes körülményeire tekintettel megállapítható, hogy a panaszolt rendőri intézkedés nem sértette a panaszos említett alapvető jogát; az intézkedés az Rtv. hivatkozott rendelkezései alapján jogszerű, szükséges, és – az Rtv. 15. §-a szerint – arányos volt. Az intézkedés a panaszos és ismerősei igazoltatása, adataik rögzítése után be is fejeződött, így az a szükségesnél hosszabb ideig nem tartott.

3) Panaszos sérelmezte az intézkedés módját és hangnemét is. Az Rtv. 16. § (4) bekezdés első fordulata kimondja, hogy: „A rendőr nem alkalmazhat (...) embertelen vagy megalázó bánásmódot, az erre vonatkozó utasítást köteles megtagadni.” A Szolgálati Szabályzat 4. § (7) bekezdése szerint pedig: „A rendőr részéről – szolgálati feladatai ellátása során – tilos a személyek bárminemű, így különösen nemi, faji vagy etnikai származás, vallás vagy világnézet, fogyatékosság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő hátrányos megkülönböztetése.”

Az intézkedő rendőrök meghallgatásáról készült jegyzőkönyvek tartalmazzák, hogy a panaszos igazoltatását köszönés, tisztelgés, valamint az intézkedés céljának megjelölése előzték meg. A rendőrök határozottan tagadták, hogy tiszteletlenül köszöntek volna, vagy hogy a panaszosra sértő megjegyzéseket tettek volna; elmondásuk szerint éppen a panaszos viselkedett arrogáns módon az intézkedés alatt. Elmondták azt is, hogy mivel a panaszos korábban már többször is tett panaszt és feljelentést rendőri intézkedés miatt, ezért tudatában voltak annak, hogy az intézkedés során nagyon kell ügyelniük a lehető legprecízebb és legszakszerűbb eljárásra, az esetleges provokációknak nem engedve. A rendőrség ezen törekvése egyébként a panasz eljárás későbbi szakaszaiban is jól érzékelhető.

Az intézkedő rendőrök elmondását alátámasztja a presszó üzemeltetőjének, mint az ügyben függetlennek és pártatlannak tekinthető tanúnak a meghallgatásáról készült jegyzőkönyv is. Azt, hogy a presszó üzemeltetője objektívan, a rendőrség irányában elfogulatlanul tanúsíthatja a történeteket, az is mutatja, hogy a panaszos és egyik ismerőse is utalt rá meghallgatásakor, hogy az ő tanúvallomása az ügy szempontjából lényeges. A presszó üzemeltetője pedig egyértelműen elmondta, hogy az intézkedő rendőrök a panaszossal normális hangnemben beszéltek, ugyanis felfigyelt volna rá, ha – a panaszos által sérelmezett – durva, agresszív

kifejezéseket használnak, vagy ilyen hangnemben intézkednek. Nem erősítette meg a panaszos azon állítását sem, hogy a rendőrök tiszteletlenül köszöntek volna neki, vagy sértegették, megfenyegették volna őt. Elmondása szerint az intézkedés kb. negyed óráig tartott, ami után a rendőrök távoztak is a helyszínről. Mivel nem látta sérelmesnek a rendőri intézkedést, állítása szerint nem mondott semmi olyasmit a r. törzszászlósnak, hogy miért bántja a panaszost – ez utóbbi tény pedig különösen késégbe vonja a panaszos állításait. A presszó üzemeltetője szerint a beszélgetés a panaszos és az intézkedő rendőrök között normális hangnemben folyt; és a Testület a panaszügy kivizsgálása során ezt a tanúvallomást, mint az ügyben nem érdekelt személytől származót, helytállóan és a valóságnak megfelelően fogadta el.

Az intézkedő rendőrök, illetve a presszó üzemeltetőjének vallomásaiból tehát arra lehet következtetni, hogy a panaszolt rendőri intézkedés megfelelt a Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdésének, és nem ütközik a Szolgálati Szabályzat 4. § (7) bekezdésébe, sem az Rtv. 16. § (4) bekezdésébe.

Ezt az álláspontot támasztja alá az is, hogy a panaszos ismerősei – egy kivétellel – nem is kívántak tanúvallomást tenni, így a rendőröknek és a presszó üzemeltetőjének a vallomásait nem cáfolták meg. Nincs tehát olyan körülmény, amely hitelt érdemlően alátámasztaná a panaszos azon állításait, amelyek szerint az intézkedő rendőrök a panaszolt ügyben neki tiszteletlenül köszöntek volna, vagy rá nézve sértő, durva kifejezéseket használtak volna. Mindezek miatt, az eset összes körülményére – különösen a tanúvallomások egymással összevetésére, és egymásra tekintettel való értelmezésére – alapjogsérelmet az intézkedéssel összefüggésben nem lehet megállapítani.

III.

A Testület arra a következtetésre jutott, hogy a panaszolt esetben jogsérelm nem következett be, a panaszos jogait az intézkedés jogszerűen, és csak a szükséges mértékig érintette.

A Testület ezért a rendelkező részben foglaltak szerint, az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján intézkedéssel szemben előterjesztett panaszt az intézkedést fogantató szerv, a Hajdúnánási Rendőrkapitányság vezetőjéhez átteszi.

Budapest, 2008. szeptember 24.

Dr. Kaltenbach Jenő sk.
elnök

Dr. Juhász Imre sk.
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra sk.
testületi tag

Dr. Féja András sk.
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf sk.
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület